

ПРИМЉЕНО:	16-06-2020	Број	полага
Одлучујући орган	Кантон	Број	полага

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 031429 19 U
Sarajevo, 09.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Razije Behlulović, u upravnom sporu tužitelja JP „VODE SRPSKE“ Bijeljina, kojeg zastupa punomoćnik Blagiša Lukić, advokat iz Bijeljine, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-604-11/18 od 29.11.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 09.06.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se pobijano rješenje tuženog broj: JN2-02-07-1-604-11/18 od 29.11.2018. godine, i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Tuženi je dužan da tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-604-11/18 od 29.11.2018. godine usvojena je žalba ponuđača „MONT GRADNJA“ d.o.o. Ugljevik i „Vodoprivreda Posavina“ izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 12/8.02.2-4022-9/18 od 08.08.2018. godine i izjavljena na zaključenje ugovora broj: 12/8.02.2-4022-19/18 od 31.08.2018. godine, te je poništena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 12/8.02.2-4022-9/18 od 08.08.2018. godine i ugovor broj: 12/8.02.2-4022-19/18 od 31.08.2018. godine i predmet je vraćen ugovornom organu na ponovni postupak, te je odobren povrat uplaćenih sredstva na ime nakande za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 3.500,00 KM i usvojen je kao osnovan zahtjev žalitelja za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 614,25 KM, dok je u preostalom dijelu odbijen kao neosnovan i naloženo je ugovornom organu da nadoknadi troškove žalbenog postupka u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog

prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da tuženi uopće nije cijenio navode tužitelja istaknute u izjašnjenju ugovornog organa. Navodi da tuženi nije razmatrao o kojoj vrsti usluge se radi, te da je u svom izjašnjenju naveo da se radi o usluzi koja se odnosi na vodozaštitne objekte i koja se može preduzeti samo u ljetnoj sezoni prema pravilima koj su definisana Zakonom o vodama, a da nepreduzimanje tražene usluge može dovesti u pitanje funkcionalnost vodozaštitnih objekata i izazvati štete ogromnih razmjera u slučaju nastupanja poplava. Ističe da je u svom izjašnjenju naveo da su nadležni inspekcijski organi naložili preduzimanje hitnih mjera na održavanju vodozaštitnih objekata, a što je uslovalo da se sa najpovoljnijim ponuđačem zaključi ugovor. Ukazuje da je iz grupe ponuđača „Mont gradnja“ d.o.o. Ugljevik, jedan od članova grupe ponuđača istupio čime je prestala mogućnost da predstavnik grupe opstane kao samostalan ponuđač i čime je izgubio aktivnu legitimaciju za vođenje žalbenog postupka. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i zainteresirana stranka „MONT-GRADNJA“ d.o.o. Ugljevik su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Ovaj sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ JP „VODE SRPSKE“ Bijeljina pokrenuo postupak javne nabavke „ pružanje usluga održavanja hidrotehničkih objekata –košenje nasipa i kanala u Semberiji“ za koji je obavještenje o nabavci broj: 1086-1-2-67-3-50/18 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 05.07.2018. godine, te je nakon provedenog postupka dana 31.08.2018. godine sa ponuđačem „GM PROM“ d.o.o. Bijeljina zaključio ugovor broj: 12/8.02.2-4022-19/18. Ponuđači „MONT GRADNJA“ d.o.o. Ugljevik i „Vodoprivreda Posavina“ su izjavili žalbu protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača i protiv ugovora, koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio, poništio odluku o izboru i ugovor i i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Tuženi je ovako odlučio jer je zaključio da je ugovorni organ zaključivanjem ugovora prekršio odredbe člana 110. Zakona o javnim nabavkama.

Osporeno rješenje tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH je nepravilno i nije utemeljena na Zakonu.

Odredbom člana 98. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) propisano je da ugovorni organ ne može potpisati ugovor o javnoj nabavci u roku od 15 dana od dana kada su ponuđači obaviješteni o izboru najpovoljnijeg ponuđača, dok je odredbom člana 110. citiranog zakona, propisano je da izjavljena žalba odgađa nastavak postupka javne nabavke, zaključenje i/ili izvršenje ugovora o javnoj nabavci ili okvirnog sporazuma do donošenja odluke Ureda za razmatranje žalbi BiH. Nadalje, članom 111. stav 2. Zakona o javnim nabavkama propisano je da će Ured za razmatranje žalbi BiH poništiti ugovor o javnoj nabavci ili okvirni sporazum između ostalog, ako je ugovorni organ zaključio ugovor ili okvirni sporazum u suprotnosti s članom 98. ovog zakona, ako to sprečava

Ured za razmatranje žalbi BiH da razmotri žalbu prije zaključenja ugovora ili okvirnog sporazuma.

Prema podacima spisa, tužitelj je dana 08.08.2018. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 12/8.02.2-4022-9/18, protiv koje su „Mont gradnja“ d.o.o. Ugljevik i „Vodoprivreda Posavina“ d.o.o. Odžak izjavili žalbu dana 20.08.2018. godine. Ugovorni organ je dana 31.08.2018. godine sa ponuđačem „GM PROM“ d.o.o. Bijeljina zaključio ugovor broj: 12/8.02.2-4022-19/18, što je, prema nalazu ovog suda, postupanje suprotno suspenzivnom dejstvu žalbe iz člana 110. Zakona o javnim nabavkama.

Međutim, tuženi je donio osporeno rješenje, a da nije provjerio i analizirao postojanje razloga koji, eventualno, opravdavaju da ugovor ostane na snazi. Obaveza je tuženog, prema uslovima iz člana 111. stav 4. i stav 5. Zakona o javnim nabavkama da razmotri da li postoje opravdavajući razlozi u vezi sa opštim interesom koji zahtijevaju da ugovor treba ostaviti na snazi ili, eventualno, ekonomski interes koji dobija kakarter opšteg ineteresa, ukoliko bi poništenje ugovora dovelo do nesrazmjernih posljedica. Nema u obrazloženju osporenog akta ni naznake da je tužena analizirala ove razloge, niti da se bavila analizom da li je i u kom obimu ugovor već izvršen, pa da li postoje uslovi da u izvršenom dijelu taj ugovor i ostane na snazi. Ovo je zakonska obaveza žalbenog organa, koju ne može ekskulpirati ni okolnost da je zaključenjem ugovora došlo do grube povrede odredbe iz člana 110 Zakona o javnim nabavkama.

Dakle, osporeno rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama, te je na taj način došlo do povrede i odredbe člana 200. Zakona o upravnom postupku koji se, u pogledu pravila postupka, supsidijarno primjenjuje u postupcima javnih nabavki, zbog čega je ovaj sud uvažio tužbu i osporeno rješenje poništio primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. Žalbeni organ će u ponovnom postupku postupiti po uputama iz ove predure, razmotriti pitanje postojanja uslova iz člana 111. Zakona o javnim nabavkama u odnosu na poništenje ugovora, te zatim donijeti odluku koja će biti zasnovana na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, valjanim razlozima i pravilnoj primjeni materijalnog propisa.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe i od naknade za zastupanje tužitelja, uz troškove PDV-a. Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju da naknadi troškove upravnog spora. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 877,50 KM, koje je isti iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu

od 127,50, uzimajući u obzir da je punomoćnik tužitelja dostavio dokaz da je obaveznik PDV-a.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude

ZAPISNIČAR
Razija Behlulović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

S-U-D-I-J-A

Ljiljana Lalović

